№ 149. Niedziela 1. Lipca 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z poczta kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Praga, 30. czerwca. Wczoraj stoczyły c. k. wojska pomyślne utarczki pod **Kostem** w pobliżu Turnau, pod **Chwalkowicami** między **Skalicami** i **Königinhofem**. Z powiatów Jungbunzlau i Bömisch-Kamnitz ustąpili Prusacy. Uciekających z Iczina Prusaków pobiły wojska austryackie i saskie; Prusacy opuścili plac boju zostawiając poległych i ranionych.

Wiedeń, 1. lipca. Telegram Fzm. Benedeka z 30. czerwca o 6. godzinie po południu. Odparcie pierwszego i saskiego korpusu armii zmusza mnie rozpocząć odwrót w kierunku Königgracu.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 4. lutego r. b. odnośnie do drugiego artykułu cesarskiego patentu z 20. września 1865 upoważnić najłaskawiej wysokie ministerstwo finansów, ażeby ustawą z dnia 6. stycznia 1866, najmiłościwiej dozwolonej pożyczce głodowej dla Galicyi przyznane zostało uwolnienie od opłaty stemplów i podatku dochodowego od dotyczących obligacyj i kuponów, z udzieleniem oraz zapewnienia, że obligacye te i zapadłe ich kupony przyjmowane będą przy opłacie stałych podatków w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem aż do wysokości szóstej części sumy podatkowej w imiennej wartości pod warunkiem, iżby te obligacye i zapadłe ich kupony mogły być używane również „al pari" przy wypłatach skarbu do galicyjskiego funduszu krajowego.

Ku przeprowadzeniu wspomnionej ostatniej koncesyi podaje się na mocy rozporządzenia wysokiego ministerstwa finansów z 1. czerwca 1866 L. 2478-M. F. następujące postanowienia wykonawcze do wiadomości powszechnej:

1) Wszystkie obligacye zaciągniętej na mocy ustawy z 6. stycznia 1866 i na mocy najwyższego postanowienia z 4. lutego 1866, a po siedm od sta nominalnej wartości oprocentowanej galicyjskiej pożyczki krajowej w ogólnej sumie 2,500.000 złr. w. a., których wydano 700 sztuk po 1000 złr., 10.000 sztuk po 100 złr. i 40.000 sztuk po 20 złr. w. a. opiewających na oddawcę, tudzież zapadłe kupony tych obligacyj dla siebie, mają być przyjmowane w Galicyi i Lodomeryi wraz z Krakowem w pełnej imiennej wartości przy opłacie stałych podatków monarchicznych a mianowicie tak bieżących jako też zaległych lub też uiszczanych z góry, aż do wysokości szóstej części tej sumy, jaka w stałych podatkach wraz z nadzwyczajnym dodatkiem — bez względu na wysokość rozkładu — każdą razą do rzeczywistej wypłaty przypada.

2) Do opłaty dodatków do podatków na potrzeby funduszu krajowego i funduszów indemnizacyjnych tudzież dodatków gminnych nie mogą być te obligacye i kupony używane.

3) Każda w myśl ustępu 1) do opłaty podatków użyta obligacya musi być zaopatrzona we wszystkie kupony, które niezapadły jeszcze do spłaty.

Za każdy brakujący, niezapadły jeszcze kupon ma strona złożyć wynagrodzenie gotówką.

Jeżli zaś od zapadających w najbliższym czasie kuponów należą się już procenta, natenczas mają być policzone na rzecz płacącego podatek przypadające aż do dnia wypłaty procenta.

4) Wydane z terminami zapadnięcia 1. lipca i 1. stycznia kupony galicyjskiej pożyczki krajowej z r. 1866, które podług rozmaitych kategoryi obligacyj pożyczki krajowej opiewają na 35 złr., 3 złr. 50 c. i 70 c. mają być przyjmowane w zakreślonych ustępem 1) granicach przy opłacie stałych podatków monarchicznych w pełnej wartości imiennej, jeżli już zapadły, ale nie zalegają dłużej nad rok.

5) Ogólna kwota użytych do opłaty podatków obligacyj zapadłych kuponów galicyjskiej pożyczki krajowej z r. 1866 nie może nawet po doliczeniu wspomnionego w ustępie 3) wyrównania procentów przewyższać szóstej części tej sumy, jaką każdy podatkujący w stałych monarchicznych podatkach każdą razą rzeczywiście uiszcza.

Wypłacanie zwyżki stronom, używającym takich obligacyj i kuponów do opłaty podatków, nie może nigdy nastąpić.

6) Używanie obligacyj i kuponów do opłaty podatków przez skupienie kwot podatkowych kilku kontrybuentów razem nie jest dozwolone.

7) Ponieważ galicyjska pożyczka krajowa z roku 1866 dzieli się na cztery serye, oznaczone literami *A*, *B*, *C* i *D*, każda z 175 obligacyami po 1000 złr., z 2500 obligacyami po 100 złr. i z 10.000 obligacyj po 20 złr., i dnia 1. marca w latach 1868, 1869, 1870 i 1871 każdą razą jedna serya ma być wylosowana, a z najbliższym dniem 1. lipca spłacona, zatem dalsze oprocentowanie zawartych w wyciągniętej seryi obligacyj ustaje z dniem, w którym obligacya do spłaty zapadła, przeto nie mogą być przyjmowane w miejsce opłaty zapadające dopiero po tym dniu kupony wylosowanych do umorzenia obligacyj.

W tym razie także i przy obligacyach z seryi wylosowanej do spłaty przypadających, nie może mieć miejsce dopisanie procentów w ustępie 3. wspomnione.

8) Ofiarowane w miejsce opłaty obligacye i kupony procentowe mają być na odwrotnej stronie oznaczone imieniem i nazwiskiem partyi obowiązanej wraz z miejscem zamieszkania i dniem, w którym takowe użyte zostały do opłaty podatków.

9) Jeżli się składa kilka obligacyi lub kuponów, niepotrzebne jest wspomnione w ustępie 8. oznaczenie pojedyńczych sztuk, jeżli co do tych obligacyi i kuponów ułożone zostaną osobne spisy podług pewnych wzorów, które w urzędach podatkowych przeglądnąć można, i jeżli w tych spisach każda obligacya i każdy kupon podług rozmaitych kategoryi arytmetycznie uporządkowane będą i spis ten w sposób postanowiony ustępem 8. przez stronę podpisany zostanie.

10) Obligacye i kupony, które są skrobane lub poprawiane albo w ogóle mają na sobie znaki fałszowania, lub też takie, na których nie ma znaku seryi albo numeru, nie mogą być przyjmowane w miejsce opłaty, ale należy je zatrzymać za doręczeniem stronie kwitu odebrania.

11) W pokwitowaniu opłaty uiszczonych podatków potrzeba wyraźnie nadmienić, jaka kwota podatków opłaconą została w obligacyach i przypuszczalnych do obliczenia kuponach pożyczki krajowej z r. 1866.

12) Rozporządzenie to wchodzi w moc obowiązującą z dniem 1. lipca 1866.

Lwów, d. 26. czerwca 1866.

C. k. Namiestnik:
Franciszek br. *Paumgartten* Fml.

Część nieurzędowa.

Lwów, 1. *lipca*.

Centralna władza morska w Tryeście ogłosiła zawiadomienie dla żeglarzy, że w skutek polecenia rządu wojskowego w Wenecyi, za ukazaniem się nieprzyjacielskich okrętów wojennych na tamtejszych wodach, barykady portowe mają być zamknięte i wtedy dopiero zostaną otwarte, gdy na to pozwolą stosunki wojenne. Podobnież będzie zamknięty port Pola, tak że okręta chcące tam się udać, udawać się muszą do łodzi sterniczej stojącej pomiędzy Capo Compare i Punta Cocito.

Na posiedzeniu sejmu związkowego w d. 26. czerwca postanowiono wziąść w posiadanie dla związku księstwo Hohenzollern. Wirtemberg odebrał zlecenie wykonania tej uchwały i osadził Księstwo to militarnie. Komisarzem mianowany br. Leutrum.

Sejm związkowy postanowił administrować elektorat Heski, w imieniu elektora przez komisarza związkowego.

Z **Drezna** donoszą pod d. 26. czerwca na Paryż, że pruski komisarz cywilny zawezwał rząd saski aby zaprzeczył doniesieniu dzienników o rekrutacyi pruskiej w Saksonii.

Stany Księstwa nassauskiego odmówiły większością 24 głosów przeciw 14 funduszy na mobilizacyę wojska nassauskiego.

Z Londynu donoszą, iż Królowa wezwała do siebie lorda Derby, który podjąć się miał misyi złożenia nowego gabinetu. Zdaje się, iż lord Stanley obejmie tekę spraw zewnętrznych.

Lord Derby złożyć chce gabinet z członków konserwatywnych, niepodległych i liberalnych. Prócz lorda Stanley wejdą do składu gabinetu pp. Lytton Bulwer, Crambourne i Disraeli.

„Journal des Debats" zamieścił okólnik p. Bismarka do ajentów dyplomatycznych pruskich za granicą, w którym p. Bismark w żywych wyrazach twierdzi, iż głosowanie sejmu związkowego z dnia 14. czerwca zostało pofałszowane.

Ciało prawodawcze francuskie przyjęło budżet zwyczajny.

„Patrie" zaprzecza, jakoby Anglia i Francya miały zamiar wysłać eskadry obserwacyjne na morza północne i śródziemne. W portach francuskich żadnych przygotowań ku temu nie robią. Konferencya względem Księstw Naddunajskich odroczyła się do czasu nieograniczonego.

Według donisień z *Madrytu* z 25. czerwca, odkąd powstańcy przeszli z Girone do Francyi, w całej Hiszpanii panuje spokój. Z wszystkich prowincyi nadchodzą doniesienia o oburzeniu jakie

wywołały ostatnie rozruchy. Wszyscy życzą rządowi szczęścia w rozwinięciu energii. Barykady, baterye i mocne koszary San Gil, wszystko to opanowały wojska w gilku godzinach. Żaden oficer nie miał udziału w powstaniu Madryckiem. Oficerowie dzielnie spełnili swój obowiązek względem zbuntowanych żołnierzy. Trzynastu poległo a dziewięciu raniono gdy usiłowali skłonić buntowników do posłuszeństwa. Dzisiaj rozstrzelani zostali sierżanci i kaprale, którzy mieli udział w buncie.

Do Petersburga nadeszły z Orenburga pod dn. 26. z. m. szczegółowe doniesienia o bitwie przy Jedszarze. Armia Emira, która została pobita, składała się z 5000 dobrze uzbrojonych Bucharców i 35.000 Kirgizów z 21 działami. Emir wykonując odwrót zostawił na placu wszystkie działa i amunicyę. Skutki zwycięztwa są takie, że zajęto Non Chodżent i odcięto Bucharę od Kokandu.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 28. czerwca. *(Nowiny dworu.)* Najjaśn. Pan przyjmował wczoraj przed południem ministra wojny fml. *Franka* i naradzał się z nim przez dłuższy czas. Poźniej przyjmował Jego Ces. Mość rotmistrza hr. *Hunyady* i udzielał potem kilka osobnych audyencyi. W południe po przyjęciu jeszcze Arcyksięcia Karola Ferdynanda i kilku wysokich jenerałów odjechał Najjaśn. Pan o godzinie $2^1/_2$ do Schönbrunnu.

(Dotychczasowe straty c. k. armii we Włoszech.) „Gazeta wiedeńska“ przynosi dziś pierwszy wykaz strat c. k. armii we Włoszech, te były następujące: W 5. korpusie armii było poległych 212, rannych 904, nieodszukanych 561, razem 57 oficerów sztabowych i wyższych, 1583 żołnierzy i 7 koni, a z garnizonu Peschiery, który przedsiębrał wycieczkę, poległo 3, rannych było 14, nieodszukano 18, razem 5 oficerów sztabowych i wyższych, 41 żołnierzy, 1 koń. Podawać będziemy szczegółowe w tym względzie wykazy.

Peszt, 26. czerwca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby reprezentantów odczytano relacyę deputacyi regnicolarnej względem spraw kroackich. Relacya ta na wniosek Deaka będzie do druku podana. Następnie odczytano reskrypt królewski względem odroczenia sejmu. Deak wniósł ażeby w protokole zamieszczone były słowa następujące: Izba żałuje, że Jego królewska Mość zmuszony jest odroczyć narady sejmu z powodu wojny. Gdy odroczenie to nie może być uważane jako zamknięcie lecz jeno jako odłożenie dalszych obrad na czas poźniejszy, izba przeto spodziewa się i życzy sobie, ażeby Jego królewska Mość po szczęśliwie ukończonej wojnie monarszą swoje pieczołowitość zwrócił znów ku innym stosunkom swych krajów i żeby sejm obecny prace swe przerwane jak najrychlej dalej prowadzić i wspólnie z Jego królewską Mością działać mógł ku podniesieniu moralnego i materyalnego interesu kraju. Izba żałuje, że adresy jej były bezskuteczne, obstaje przy zasadach tych adresów i spodziewa się, że Jego królewska Mość przywróci konstytucyę kraju. *Deak* składa składa sformułowanie projekt swego do protokołu. *Tisza* wniósł także sformułowany projekt do protokołu, w którym protestuje przeciwko nieprawnym czynom rządu. Projekt Deaka przyjęty został świetną większością. Posiedzenie zostało potem przerwane na pół godziny, poczem sprawdzony był protokół dzisiejszego posiedzenia i prezes zawarł posiedzenie kilkoma słowy serdecznego pożegnania.

Na posiedzeniu izby magnatów primas zameldował reskrypt Jego król. Mości, poczem baron Bela Wenkheim odwołując się do ostatniego manifestu Najjaśn. Pana, wskazał na toczącą się wojnę, z powodu której sejm obrady swe przerwać musi. Mowca wyrażał żal narodu, iż nie znajduje się w prawnem położeniu wypełnienia obowiązków swych według sankcyi pragmatycznej; w wzniosłych słowach wyraża pewność, że waleczna armia zwycięży, i kończy wyrazem wierności i przywiązania narodu do Jego król. Mości, oraz życzeniem najświetniejszego zwycięztwa. Mowa barona Wenkheima przyjęta była ciągłemi okrzykami Eljen, poczem prezes baron Sennyey wyraził patryotyczną radość swoją z powodu tego wyrazu lojalności izby, oraz pewność że stałość monarchii, waleczność armii i gotowość do ofiar ludów doprowadzą do zwycięztwa. Następnie odczytana została relacya deputacyi regnikolarnej oraz reskrypt królewski, przy którego odczytaniu izba powstała z uszanowaniem. Po wyrażonem podziękowaniu barona Sennyey za darowane mu zaufanie, tudzież hr. Pechy w imieniu izby za trudy prezesa, posiedzenie zamknięte zostało.

Praga, 26. czerwca. Izba handlowa naradzała się nad warunkami, pod któremi moratoryum wekslowe mogłoby być zaprowadzone. Uchwalono przystać na moratorium tylko w najgorszym razie, to jest zajęcia okolicy jakiej przez nieprzyjaciela. Uchwałę tę złożono namiestnictwu jako opinię izby handlowej

Teatr wojny.

(Południowy.) Z Florencyi pod dn. 26. czerwca donoszą: Dzienniki jednozgodnie głoszą niezłomnę postanowienie kraju, ponieść wszelkie ofiary dla prowadzenia wojny póki armia włoska zupełnie nie oswobodzi Wenecyi. Pierwsze niepowodzenie winno być bodźcem do podwojenia energii i wytrwałości. Kraj ufa bohaterstwu armii. Flota oczekuje niecierpliwie rozkazów, aby mogł działać. Armia już w porządku; domaga się aby ją prowadzon w ogień. Swieże wojska pod Cialdinim także oczekują na rozkazy Opinia publiczna jest spokojna i zdecydowana.

W Giudizollo ogłoszono następujące sprawozdanie o bitwie stoczonej d. 24. b. m.:

Austryacy w liczbie 60.000, rozwinęli ogromne siły artyleryi i wszystkie pułki jazdy. Włosi dopiero wtedy opuścili zdobyte stanowiska, gdy Austryacy liczne otrzymali posiłki. Wieczorem Włosi i (?) Austryacy ustąpili ze swoich stanowisk.

Dywizya Govane wzięła szturmem Custozzę i część Monte Torre i pozycyę tę utrzymała do wieczora pomimo kilkakrotnych ataków nieprzyjacielskich. Podobnież dywizya Cugia opanowała część Monte Torre i Monte Croce, a dywizya Sirtori St. Lucias i do wieczora nie ruszyła się ztamtąd.

Rezerwa pierwszego korpusu przybyła na wzgórza Valleggio z lewej strony, i wstrzymała siły austryackie, przed któremi dywizya Cerale musiała ustąpić. Dywizya Bixio i jazda liniowa zasłaniały odwrót wykonany w porządku. Jazda włoska stoczyła kilka utarczek z jazdą austryacką. Straty włoskie są wielkie, ale sądzą, że nieprzyjacielskie jeszcze są większe. Oprócz Ceralego są także ranni jenerałowie Durando i Gozzani.

(Północny.) Komenda korpusu w Minchengrätz donosi pod dniem 27. czerwca o godzinie czwartej z południa co następuje:

Wczoraj wieczorem silna była potyczka przy moście w Podolu w północno wschodniej stronie Minchengrecu, bez żadnego rezultatu. Bój trwał do godziny drugiej nad ranem. Z naszej strony straciliśmy około 310 ludzi.

Naczelnik powiatu Hof donosi telegrafem z Boern pod dniem 27. czerwca o godzinie drugiej z południa, iż według wiarogodnych wiadomości ułani i huzary pruskie tego dnia rano do Opawy wkroczyli.

Pardubice 27. czerwca po południu. Od dziesiątej godziny rannej żwawa potyczka między Neustadtem a Nachodem. Ciągła kanonada, Prusacy odparci pod Skalic, walka ciągnie się ku Neustadt, jazda wstępuje w akcyą.

Praga 27. czerwca. Przywieziono około 150 rannych. Namiestnictwo ogłosiło, iż w nocy według opowiadania rannych, znaczna była potyczka pod Podisem, który przez nieprzyjaciela silnie obsadzony, przez wojska nasze szturmem wzięty został.

Przybył znów drugi transport lekko rannych. Współczucie w Pradze powszechne, wielkie zajęcie umysłów. Obiegają powszechne pogłoski o zwycięztwach. Mówią, że pod Jozefsztadem odnieśliśmy świetne zwycięstwo. Oczekują trzeciego transportu rannych.

Jozefsztadt 27. czerwca, godzina 6 wieczorem. Według wszystkich doniesień wojska cesarskie świetne odniosły zwycięstwo. Walka była zacięta. Bliższych szczegółów dotąd jeszcze nie ma.

Frankfurt, 27. czerwca. Wojska hanowerskie zajęły onegdaj wieczorem mocną pozycyę pod Eisenach. Bawarskie wojsko wkroczyło do Fuldy.

Książę Karol Bawarski wybrany został naczelnym wodzem wojsk związkowych pod najwyższym kierunkiem Benedeka i według planu operacyjnego wspólnie umówionego.

Ostatnia poczta.

Peszt, 28. czerwca. „Sürgöny“ donosi, iż Najjaśniejszy Pan polecić raczył, zeby przepisy odnoszące się do klęsk elementarnych zastosowane były do szkód przez mrozy zrządzonych. Władze właściwe odebrały polecenie zezwalania na zmniejszenie podatków na zasadzie szkód, które przez mrozy zrządzone zostały.

Praga, 28. czerwca. Według „Prager Zeitung“ Saxonia ogłoszona została w stanie oblężenia i zaprowadzono wszędzie sądy wojskowe. Prusacy sypią szańce około Drezna; tylko w okolicy stolicy stoi 10 do 20.000 wojska pruskiego, inne części kraju są bez wojska. W Voigtlandzie Prusaków nie ma. Wojsko pruskie z pod Peterswalde i Zinwalde cofnęło się ku Pirnie. Granica ku Czechom jest wolna.

Berlin, 27. czerwca. W potyczce pod Turnau Prusacy stracili dwóch oficerów i 115 ludzi. Siedmiu oficerów było rannych.

Gotha przez Paryż, 26. czerwca wieczorem. Hanowerauie odrzucili proponowane im warunki kapitulacyi. Cofnęli się ku północy, ścigani przez Prusaków pod jenerałem Falkenstein.

Florencya, 27. czerwca. Król Wiktor Emanuel telegrafował, iż bitwa z dnia 24. nie była ani stracona ani wygrana. Król nakazał koncentracyę całego wojska dla rozpoczęcia znow kampanii.

Ankona, 27. czerwca. Dziś rano stanęła przed portem flota austryacka i oddaliła się widząc, że flota włoska gotuje się do walki.

Werona, 28. czerwca. Według pewnych doniesień Piemontanie dopuszczają się niesłychanych okrucieństw względem jeńców austryackich. Znaleziono trzech strzelców austryackich, którzy się do niewoli dostali, powieszonych na drzewach. Arcyksiążę marszałek kazał oświadczyć głównodowodzącemu piemonckiemu, iż użyje odwetu, gdyby się podobne zbrodnie wydarzały.

Paryz, 27. czerwca. Według „Monitora“ Włochy zajmują pozycyę pod Goito, Volta i Solferino.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**. *Z c. k. galic. drukarni rządowej.*